

LJN: BQ2015, Rechtbank 's-Hertogenbosch , 01/845151-10

Datum uitspraak: 21-04-2011

Datum publicatie: 21-04-2011

Rechtsgebied: Straf

Soort procedure: Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie: Verdachte wordt veroordeeld voor het mishandelen van drie pleegkinderen tot een gevangenisstraf voor de duur van 215 dagen met aftrek van voorarrest waarvan 180 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van vijf jaren en een werkstraf van 240 uur (subsidiar 120 dagen hechtenis). Aan de voorwaardelijke straf heeft de rechtbank een bijzondere voorwaarde gekoppeld dat verdachte zich gedurende de proeftijd onthoudt van alle activiteiten die te maken hebben met het opvangen, verzorgen, begeleiden, onderdak bieden en trainen van minderjarigen, niet zijnde de kleinkinderen van verdachte. Verdachte en haar echtgenoot waren pleegouders van kinderen die in het kader van crisisopvang en overbruggingszorg op verzoek van o.a. Bureau Jeugdzorg bij hen werden geplaatst. Promis-vonnis.

Vindplaats(en): Rechtspraak.nl

Uitspraak

vonnis

RECHTBANK 'S-HERTOGENBOSCH

Sector Strafrecht

Parketnummer: 01/845151-10

Datum uitspraak: 21 april 2011

Vonnis van de rechtbank 's-Hertogenbosch, meervoudige kamer voor de behandeling van strafzaken, in de zaak tegen:

[verdachte],

geboren te [geboorteplaats] op [geboortedatum] 1952,

wonende te [woonplaats], [adres].

Dit vonnis is op tegenspraak geweest naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting van 7 juli 2010, 4 oktober 2010, 16 december 2010 en 7 april 2011.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie en van hetgeen van de zijde van verdachte naar voren is gebracht.

De tenlastelegging.

De zaak is aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 11 juni 2010.

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

1.

zij op een of meer tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 28 augustus 2003 tot en met 2 juli 2009 te Mill en/of Langenboom, gemeente Mill en Sint Hubert, in elk geval in Nederland, (telkens) opzettelijk mishandelend een of meer perso(o)n(en) (te weten [slachtoffer 1] en/of [slachtoffer 2] en/of [slachtoffer 3]), (meermalen) heeft geslagen en/of aan de haren heeft getrokken en/of (met kracht) heeft geduwd , waardoor deze (telkens) letsel heeft/hebben bekomen en/of pijn heeft/hebben ondervonden;

[artikel 300 Wetboek van Strafrecht]

2.

zij op een of meer tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 1 april 2008 tot en met 13 februari 2009 te Langenboom, gemeente Mill en Sint Hubert, in elk geval in Nederland, (telkens) opzettelijk mishandelend een of meer perso(o)n(en) (te weten [slachtoffer 4] en/of [slachtoffer 5]), (meermalen) heeft geslagen en/of stevig heeft vastgepakt, waardoor deze (telkens) letsel heeft/hebben bekomen en/of pijn heeft/hebben ondervonden;

[artikel 300 Wetboek van Strafrecht]

De formele voorvragen.

Bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de dagvaarding geldig is. De rechtbank is bevoegd van het tenlastegelegde kennis te nemen en de officier van justitie kan in zijn vervolging worden ontvangen. Voorts zijn er geen gronden gebleken voor schorsing van de vervolging.

Vaststaande feiten

Verdachte was in de ten laste gelegde periode secretaris van [naam stichting]. Deze stichting bood hulp aan kinderen in het kader van crisisopvang en overbruggingszorg. De stichting was geen erkende jeugdzorgaanbieder in de zin van de Wet op de Jeugdzorg. De kinderen werden opgevangen in de woning van verdachte, van 2001 tot december 2006 in Mill, daarna in Langenboom. Er was capaciteit voor ongeveer 15 kinderen. Zij werden geplaatst op verzoek van onder meer Bureau Jeugdzorg en Stichting Nidos. De werkzaamheden werden verricht door verdachte, haar echtgenoot en haar dochter. Verdachte en haar echtgenoot hadden geen sociaal-pedagogische opleiding, hun dochter wel. Geregeld volgden MBO-SPW studenten

hun stage bij de stichting.¹

De tenlastelegging heeft betrekking op vijf kinderen. [slachtoffer 3] en [slachtoffer 2] en hun halfzusje [slachtoffer 1] werden in 2003 geplaatst in Mill.² [slachtoffer 3] is geboren in 1997, [slachtoffer 2] in 2000 en [slachtoffer 1] in 2003.³ In 2006 kreeg verdachte de voogdij over de drie kinderen. In april 2008 werden [slachtoffer 4] en [slachtoffer 5] geplaatst in Langenboom. In februari 2009 werden zij van daaruit geplaatst in een pleeggezin.

In haar rapport van juni 2009 heeft de Inspectie Jeugdzorg gerapporteerd dat de stichting onvoldoende deskundigheid in huis had om zorg van voldoende kwaliteit te leveren aan kinderen met een complexe problematiek. Naar aanleiding van klachten van stagiaires heeft de Raad voor de Kinderbescherming in 2009 een kritisch rapport uitgebracht over de stichting. Er zou sprake zijn van fysieke mishandeling, het onder druk zetten van de kinderen en onverantwoorde medicatieverstrekking.⁴ Bij beschikking van 27 augustus 2009 heeft de rechtbank verdachte van de voogdij over [slachtoffer 3], [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] ontzet.⁵ De voogdij is overgenomen door een medewerker van Bureau Jeugdzorg, [medewerker jeugdzorg].

Op 2 juli 2009 zijn [slachtoffer 3], [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] uit huis geplaatst en in pleeggezinnen opgenomen. De nieuwe pleegouders hebben melding gemaakt van signalen van mishandeling door verdachte en van seksueel misbruik door haar echtgenoot. Dit is voor de Raad van de Kinderbescherming en Bureau Jeugdzorg aanleiding geweest aangifte te doen van seksueel misbruik en mishandeling.⁶ Verdachte is met haar echtgenoot op 30 maart 2010 aangehouden.

De bewijsbeslissing; vrijspraak feit 2.

A. Standpunt officier van justitie

De officier van justitie acht het onder 2 tenlastegelegde niet wettig en overtuigend bewezen. De officier van justitie betreft daarbij met name dat naast de verklaring van beide zusjes geen van de stagiaires heeft gesproken over een eventuele mishandeling van hen. Hoewel de officier van justitie niet twijfelt aan de verklaring van beide meisjes, is hij van oordeel dat onvoldoende sprake is van redengevend steunbewijs om te komen tot een bewezenverklaring.

B. Standpunt verdediging

De raadsman van verdachte heeft gepleit tot vrijspraak aangezien hun verklaringen (studioverhoren) niet worden ondersteund door ander ondersteunend bewijs.

C. Oordeel van de rechtbank

Evenals de officier van justitie en de verdediging acht de rechtbank de feiten onder 2 niet wettig en overtuigend bewezen en zal zij verdachte daarvan vrijspreken

De bewijsmiddelen en de beoordeling daarvan met betrekking tot feit 1.

1.1. Standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie acht de feiten onder 1 wettig en overtuigend bewezen op grond van de studioverhoren van [slachtoffer 3] en [slachtoffer 1] die de officier van justitie betrouwbaar

acht en de getuigenverklaringen van [getuige 1], [getuige 2], [getuige 3] en [getuige 4].

1.2. Standpunt van de verdediging

Namens verdachte is gepleit verdachte vrij te spreken van feit 1 wegens onvoldoende wettig en overtuigend bewijs; de verdediging acht de studioverhoren van [slachtoffer 3] en [slachtoffer 1] onbetrouwbaar.

Tevens is aangevoerd dat de gedragingen van verdachte gezien moeten worden in het kader van de opvoeding. Verdachte heeft haar eigen kinderen op dezelfde wijze opgevoed. De gedragingen van verdachte, zo zij al zijn te bewijzen, kunnen niet worden gekwalificeerd als mishandeling.

1.3. Oordeel van de rechtbank.

1.3.1. De bewijsmiddelen

[slachtoffer 3] heeft als volgt verklaard⁷:

(p. 542) Ik kreeg heel vaak klappen van die gezinsmoeder, echt wel ontelbaar. Met de vlakke hand op de rug of op de buik of waar dan ook. De laatste keer een week voordat ik werd weggehaald. Toen was het met vuisten tegen mijn arm. Er was een keer een snoepje gestolen. Ik kreeg uiteindelijk met [naam jongetje], een bruin jongetje, de schuld. Het was de avond na Nieuwjaarsavond. Zij was gewoon stomdronken. Toen kregen we allebei klappen. Ik heb nog wel blauwe plekken op mijn benen en zo. Mijn broertje werd een keer tegen de deur aangezet van zijn eigen kamer. Zij had toen van die naaldhakschoenen aan en toen met die hakken zo tegen zijn been aangeschopt. (p. 542)

Mijn zusje werd een keer tegen de kast aangeduwd, omdat ze in haar bed had geplast. Ze is tegen de deur aangezet en toen was ze heel hard geslagen op haar hoofd en overal. Ik zag alles gebeuren want het was recht voor mij. (p. 571)

[slachtoffer 1] heeft als volgt verklaard⁸:

Mama deed slaan. Ook bij anderen. (p. 452)

Ze sloeg me soms op mijn billen en soms gewoon hier [wijst op rechterwang] met de hand. En dat doet superpijn. Daar kan ze heel hard slaan. Op de billen slaat ze ook met de hand, op mijn blote billen. Die andere kinderen deed ze ook slaan. (p. 471)

De verklaringen van [slachtoffer 3] en [slachtoffer 1] ter zake de aan [verdachte] verweten mishandelingen worden ondersteund door de volgende verklaringen:

[getuige 5], bij wie [slachtoffer 3] heeft verbleven in het najaar van 2009, heeft verklaard dat [slachtoffer 3] tegen haar heeft verteld, dat haar broertje en zusje werden mishandeld, met name door [verdachte]. Haar zusje had een keertje in haar broek geplast en [verdachte] werd toen heel erg kwaad en had haar toen geslagen en geschopt. Ze had dit vanuit een slaapkamer gezien. Haar zusje werd door [verdachte] tegen een kast aangegooid en ze zei dat ze haar nek en buik vol beurse plekken had staan. [slachtoffer 2] was door [verdachte] tegen een spiegel aangegooid.⁹

De rechtbank merkt op dat [slachtoffer 3] met "[verdachte]" kennelijk [verdachte] bedoelde.

[verdachte] is getrouwd met [medeverdachte].

[getuige 6], bij wie [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] hebben verbleven in het najaar van 2009, heeft verklaard dat [slachtoffer 1] een keer tegen haar zei: "Mijn moeder slaagde mij heel hard". Naar de rechtbank aanneemt bedoelde [slachtoffer 1] met 'moeder' verdachte. En volgens [getuige 6] heeft [slachtoffer 2] tegen haar gezegd: "Ze sloeg mij zo hard, dat voelde ik niet eens meer".¹⁰

[getuige 7], opvangouder van [slachtoffer 1], heeft het volgende verklaard over [slachtoffer 1]. "Ze vertelde dat 'mama' hard riep, schold of sloeg. (...) Vanaf de eerste dag vertelde ze dat mama heel hard sloeg en riep."¹¹ Naar de rechtbank aanneemt, bedoelde [slachtoffer 1] met 'mama' verdachte.

Voogdijwerker [medewerker jeugdzorg] van Bureau Jeugdzorg heeft gerapporteerd, dat [slachtoffer 3] verteld heeft dat [slachtoffer 1] een keer door haar luier heen heeft geplast, dat [slachtoffer 1] hierop tegen haar hals en nek geslagen is en tegen een stalen kast gegooid waarbij haar nek is omgekapt en haar hals, nek en buik onder de blauwe plekken zaten. [slachtoffer 3] heeft verteld dat [slachtoffer 2] en [slachtoffer 1] werden mishandeld, vooral door [verdachte].¹²

Stagaire [getuige 1] heeft verklaard getuige te zijn geweest van mishandelingen. Zij heeft verklaard dat haar binnen [naam stichting] opviel dat de kinderen aan tafel werden geslagen als ze hun brood niet opaten of als ze druk waren. "Meestal was het [verdachte] die de kinderen sloeg", aldus [getuige 1]. "Als ze sloeg, sloeg ze meestal met de platte hand in het gezicht. Begin mei 2009 werd [slachtoffer 1] een keer aan haar haren getrokken en bij de woonkamerdeur gelegd. (...)

Ik heb de kinderen vaak uitgehoord, omdat ik het vreemd vond hoe sommige zaken gingen. De kinderen zeiden dat ze vaak geslagen werden door [verdachte]. [slachtoffer 1] heeft mij een aantal malen gezegd dat ze door mama [verdachte] geslagen werd als ze niet luisterde. [slachtoffer 2] was de pispaal van [verdachte]. Hij kreeg altijd de schuld en straf. Ik heb ook regelmatig gezien dat [verdachte] hem met vlakke hand in het gezicht sloeg. Ik heb ook een keer gezien dat [slachtoffer 2] door [verdachte] geschopt werd tegen zijn kont. [slachtoffer 3] is 2 à 3 keer door [verdachte] in haar gezicht en eenmaal tegen haar borst geduwd. Ze zat toen aan tafel en kreeg een klap in haar gezicht van [verdachte]. Ze stond op en werd toen nog heel hard geduwd tegen haar borst. Ik weet ook nog en ander voorval in bad. Ik was [slachtoffer 1] in bad aan het doen en ze wilde er niet uit. [verdachte] kwam aangelopen en begon te vloeken. Ze sloeg direct [slachtoffer 1] 1 à 2 keer met haar vlakke hand in het gezicht." ¹³

Ook stagaire [getuige 2] stelt getuige te zijn geweest van mishandelingen door verdachte. Zij heeft verklaard dat zij van augustus 2008 tot mei 2009 stage heeft gelopen bij [naam stichting] in Langenboom. "[verdachte] sloeg [slachtoffer 2] vaak", aldus [getuige 2]. "Hij moest elke dag de vaatwasmachine uitruimen en deed dat dan vaak niet snel genoeg en dan kreeg hij een paar klappen in zijn gezicht van [verdachte]. [slachtoffer 2] was ongeveer 9 jaar oud. Hij had dezelfde achternaam als [slachtoffer 3]. Ik heb bij niemand lichamelijk letsel gezien. [slachtoffer 1] kreeg bijna elke dag klappen. Zij was een heel moeilijk meisje. Ik heb vaker

gezien dat zij in haar gezicht is geslagen door [verdachte] en dat zij aan haar haren trok alle kanten op. [verdachte] sloeg met de vlakke hand. Zo hard dat je het kon horen." 14

Van februari 2008 tot maart 2009 heeft [getuige 3] bij [naam stichting] stage gelopen. Zij heeft verklaard dat de houding van verdachte naar de kinderen toe erg negatief was, dat zij schreeuwde en [slachtoffer 1] sloeg. Zij heeft gezien dat verdachte een tik op het bovenbeen van [slachtoffer 1] gaf die op de wc zat.15

1.3.2. Het betrouwbaarheidsverweer.

De verdediging heeft aangevoerd dat de verklaringen van [slachtoffer 3] en [slachtoffer 1] onbetrouwbaar zijn.

De rechtbank verwerpt dit betrouwbaarheidsverweer. De verklaringen van [slachtoffer 3] en [slachtoffer 1] vinden steun in de hierboven aangehaalde verklaringen van de stagiaires en pleegmoeders. Ook de bevindingen van deskundige dr. R. Bullens over de betrouwbaarheid van de verklaringen van [slachtoffer 3] en [slachtoffer 1] geven onvoldoende aanleiding de betrouwbaarheid van de verklaringen van [slachtoffer 3] en [slachtoffer 1] in twijfel te trekken.16

1.3.3. Conclusie.

De rechtbank komt op grond van de voorgaande bewijsmiddelen tot bewezenverklaring van, kort gezegd, de mishandeling van [slachtoffer 3] en [slachtoffer 1] door verdachte. Ten aanzien van de ten laste gelegde periode overweegt de rechtbank het volgende. De kinderen zelf verklaren niet op welke periode hun belastende verklaringen betrekking hebben. Alleen de stagiaires spreken in hun getuigenverklaringen over een duidelijk afgebakende periode. Deze heeft steeds betrekking op de jaren dat verdachte woonde in Langenboom. Daarheen is zij eind december 2006 verhuisd. Gelet daarop zal de rechtbank de bewezen verklaarde periode beperken tot de periode van 1 januari 2007 tot de dag van uithuisplaatsing, 2 juli 2009.

De bewezenverklaring.

Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierboven uitgewerkte bewijsmiddelen, komt de rechtbank tot het oordeel dat wettig en overtuigend bewezen is dat verdachte

1.

op tijdstippen in de periode van 1 januari 2007 tot en met 2 juli 2009 te Langenboom, gemeente Mill en Sint opzettelijk mishandelend [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] en [slachtoffer 3], meermalen heeft geslagen en/of aan de haren heeft getrokken en/of met kracht heeft geduwd, waardoor deze telkens pijn hebben ondervonden.

De bewijsmiddelen worden slechts gebezigd met betrekking tot het feit waarop zij in het

bijzonder betrekking hebben.

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven bewezen is verklaard, is naar het oordeel van de rechtbank niet bewezen. Verdachte zal hiervan worden vrijgesproken.

De kwalificatie.

Het bewezen verklaarde levert op de in de uitspraak vermelde strafbare feiten.

Het bewezen verklaarde handelen kan, anders dan door de verdediging is aangevoerd, niet worden beschouwd als opvoedkundig optreden dat aan een veroordeling voor mishandeling in de weg staat. Niet gebleken is van omstandigheden op basis waarvan het optreden van verdachte vanuit opvoedkundig oogpunt zou kunnen worden verantwoord, mede gezien de wijze en de kracht waarmee verdachte de kinderen heeft geslagen. De rechtbank vindt steun voor dit oordeel in het arrest van de Hoge Raad van 4 oktober 2005 (LJN: AU1657).

De strafbaarheid.

Er zijn geen feiten of omstandigheden gebleken die de strafbaarheid van de feiten of van verdachte uitsluiten.

Verdachte is strafbaar voor hetgeen te hare laste bewezen is verklaard.

Oplegging van straf en/of maatregel.

De eis van de officier van justitie.

De officier van justitie heeft oplegging van een gevangenisstraf voor de duur van 215 dagen waarvan 180 dagen voorwaardelijk gevorderd met aftrek van voorarrest en met daarbij de bijzondere voorwaarde dat verdachte zich onthoudt van alle activiteiten die te maken hebben met het opvangen, verzorgen, begeleiden, onderdak bieden en trainen van minderjarigen, niet zijnde de kleinkinderen van verdachte, gedurende de proeftijd.

Daarnaast heeft de officier van justitie een werkstraf voor de duur van 240 uur subsidiair 120 dagen hechtenis gevorderd.

Ten aanzien van de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 3] heeft de officier van justitie toewijzing tot een bedrag van € 4.500,- gevorderd.

Ten aanzien van de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 1] heeft de officier van justitie toewijzing tot een bedrag van € 4.500,- gevorderd.

Ten aanzien van de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 2] heeft de officier van justitie toewijzing tot een bedrag van € 4.500,- gevorderd.

Ten aanzien van de vordering van de benadeelde partijen [slachtoffer 4] en [slachtoffer 5] heeft de officier van justitie afwijzingen van hun vorderingen gevorderd.

Een kopie van de vordering van de officier van justitie is aan dit vonnis gehecht.

Het standpunt van de verdediging.

Namens verdachte is in geval van een bewezenverklaring gepleit voor een straf gelijk aan het

ondergane voorarrest.

Het oordeel van de rechtbank.

Bij de beslissing over de straf die aan verdachte dient te worden opgelegd heeft de rechtbank gelet op de aard van het bewezen verklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan, als mede op de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte. Voorts heeft de rechtbank rekening gehouden met de ernst van de door verdachte gepleegde strafbare feiten in verhouding tot andere strafbare feiten, zoals tot uitdrukking komt in het wettelijke strafmaximum en in de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd.

Verdachte heeft als pleegmoeder en voogd kinderen in huis opgenomen en verzorgd.

Verdachte heeft enkele van die kinderen gedurende een periode van ruim twee jaar meermalen mishandeld. De rechtbank sluit geenszins uit dat verdachte de bewezen verklaarde mishandelingen deels heeft gepleegd uit onmacht. Zij was medeverantwoordelijk voor de zorg en opvoeding van een groot aantal kinderen, zonder dat zij daar voldoende voor was toegerust. Dit neemt echter niet weg dat zij in haar taak als pleegmoeder ernstig tekort is geschoten.

De rechtbank neemt verder in aanmerking dat de ervaring leert dat slachtoffers van geweldsmisdrijven daarvan nog lange tijd de psychisch nadelige gevolgen kunnen ondervinden.

De rechtbank zal een onvoorwaardelijke gevangenisstraf opleggen die gelijk is aan de duur van het reeds ondergane voorarrest. Om de ernst van de gepleegde feiten tot uitdrukking te brengen en invloed uit te oefenen op het toekomstig gedrag van verdachte, zal de rechtbank daarnaast een deels voorwaardelijke gevangenisstraf opleggen met de hierna in de beslissing vermelde bijzondere voorwaarde. Tevens ziet de rechtbank aanleiding om een proeftijd van 5 jaar op te leggen.

Daarnaast zal de rechtbank een werkstraf tot de maximale duur opleggen.

Met betrekking tot een deel van de op te leggen gevangenisstraf zal de rechtbank bepalen dat dat deel van die straf niet zal worden ten uitvoer gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten, op grond dat verdachte zich voor het einde van de hierna vast te stellen proeftijd aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt, of ten behoeve van het vaststellen van haar identiteit geen medewerking heeft verleend aan het nemen van een of meer vingerafdrukken of geen identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage heeft aangeboden, dan wel de hierna te melden bijzondere voorwaarde niet heeft naleeft.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 1].

De rechtbank zal de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering, omdat de rechtbank van oordeel is dat het vaststellen van de schade en het vaststellen van het causale verband tussen verdachtes gedragingen en de schade een onevenredige belasting van het strafgeding opleveren.

De benadeelde partij kan de vordering slechts bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 3].

De rechtbank zal de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering, omdat de rechtbank van oordeel is dat het vaststellen van de schade en het vaststellen van het causale verband tussen verdachtes gedragingen en de schade een onevenredige belasting van het strafgeding opleveren.

De benadeelde partij kan de vordering slechts bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 2].

De rechtbank zal de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering, omdat de rechtbank van oordeel is dat het vaststellen van de schade en het vaststellen van het causale verband tussen verdachtes gedragingen en de schade een onevenredige belasting van het strafgeding opleveren.

De benadeelde partij kan de vordering slechts bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 4].

De rechtbank zal de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering, aangezien de verdachte wordt vrijgesproken van het feit waarop de vordering van de benadeelde partij betrekking heeft.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 5].

De rechtbank zal de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering, aangezien de verdachte wordt vrijgesproken van het feit waarop de vordering van de benadeelde partij betrekking heeft.

Compensatie van kosten.

De rechtbank zal de kosten van de benadeelde partijen en van verdachte aldus compenseren dat elke partij haar eigen kosten draagt.

Toepasselijke wetsartikelen.

De beslissing is gegrond op de artikelen:

Wetboek van Strafrecht art. 9, 10, 14a, 14b, 14c, 22c, 22d, 27, 57 en 300.

DE UITSPRAAK

De rechtbank:

Verklaart het onder feit 2 ten laste gelegde niet wettig en overtuigend bewezen en spreekt verdachte daarvan vrij.

Verklaart het onder 1 ten laste gelegde bewezen zoals hiervoor is omschreven.

Verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard en spreekt haar daarvan vrij.

Het bewezen verklaarde levert op de misdrijven:

T.a.v. feit 1:
mishandeling, meermalen gepleegd.

Verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

Legt op de volgende straffen:

T.a.v. feit 1:
Gevangenisstraf voor de duur van 215 dagen met aftrek overeenkomstig artikel 27
Wetboek van Strafrecht.

Bepaalt dat een gedeelte van deze gevangenisstraf, groot 180 dagen, niet zal worden
ten uitvoer gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten, op grond
dat veroordeelde zich voor het einde van een proeftijd van 5 (vijf) jaren aan
een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt, of ten behoeve van het vaststellen
van zijn identiteit geen medewerking heeft verleend aan het nemen van een of
meer vingerafdrukken of geen identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de
Wet op de identificatieplicht ter inzage heeft aangeboden, dan wel de hierna
te noemen bijzondere voorwaarde(n) niet heeft nageleefd.

Stelt als bijzondere voorwaarde:

dat de veroordeelde zich gedurende de proeftijd onthoudt van alle activiteiten
die te maken hebben met het opvangen, verzorgen, begeleiden, onderdak bieden en
trainen van minderjarigen, niet zijnde de kleinkinderen van verdachte.

T.a.v. feit 1:
Werkstraf voor de duur van 240 uren subsidiair 120 dagen hechtenis.

T.a.v. feit 1, feit 2:
Niet-ontvankelijkverklaring van de benadeelde partijen [slachtoffer 3], [slachtoffer 2],
[slachtoffer 1], [slachtoffer 5] en [slachtoffer 4], in hun vorderingen.

Compenseert de kosten van partijen aldus dat iedere partij haar eigen kosten
draagt.

Dit vonnis is gewezen door:
mr. P.J.H. van Dellen, voorzitter,
mr. P.P.M. Rousseau en mr. S.J.O. de Vries, leden,

in tegenwoordigheid van mr. H.J.G. de Bruijn-van der Sluijs, griffier,
en is uitgesproken op 21 april 2011.

1 Rapport van de Inspectie Jeugdzorg, juni 2009, eind proces-verbaal, p. 363-379. Daar waar in tekst enkel wordt verwezen naar een paginanummer, wordt bedoeld op een pagina uit het eind proces-verbaal

2 Aangifte Raad voor de Kinderbescherming d.d. 3 december 2009, p. 490.

3 Geboorte-aktes van de 5 kinderen, p. 96-100.

4 Rapportage Raadsonderzoek civiele zaken, d.d. 11 augustus 2009, p. 36-66.

5 Beschikking rechtbank 's-Hertogenbosch d.d. 27 augustus 2009, p. 86-93.

6 Aangifte [slachtoffer 3] p. 490, aangifte [slachtoffer 1] p. 381, aangifte [slachtoffer 2] p. 592, alle drie d.d. 3 december 2009 door de Raad voor de Kinderbescherming; aangifte [slachtoffer 4] en [slachtoffer 5] d.d. 26 februari 2009 door hun gezinsvoogd vanuit Bureau Jeugdzorg, p. 318.

7 Verklaring van [slachtoffer 3], studioverhoor 18 februari 2010, p. 534 ev.

8 Verklaring van [[slachtoffer 1], studioverhoor 24 februari 2010, p. 450 ev.

9 Verklaring van getuige [getuige 1], p. 400-404.

10 Verklaring van getuige [getuige 6], p. 406-409

11 Verklaring van getuige [getuige 7], p. 410-418

12 Een geschrift, zijnde een rapport van [medewerker jeugdzorg] van Bureau Jeugdzorg, p. 68.

13 Verklaring van getuige [getuige 1], p. 509-513.

14 Verklaring van getuige [getuige 2], p. 424-429.

15 Verklaring van getuige [getuige 3], p. 521-528.

16 Rapportages van dr. R. Bullens, d.d. 17 november 2010, 9 december 2010 en 15 februari 2011.

10

Parketnummer: 01/845151-10

[verdachte]